

RĪGAS VĒSTURISKĀ CENTRA SAGLABĀŠANAS UN ATTĪSTĪBAS PADOME

2012. gada 19.septembrī

Valsts kultūras pieminekļu aizsardzības inspekcijā (VKPAI) Rīgā, Pils ielā 22 – 105

189. sēdes PROTOKOLS

Sēdē piedalās: Padomes locekļi: A.Kronbergs, J.Asaris, J.Dambis, I.Staša – Šaršūne, J.Zilgalvis, I.Tapiņa, V.Valgums, I.Purmale, D.Baltiņa
Konsultanti:
V.Cielava
R.Bula – Rīgas pilsētas arhitekta birojs
Projektu pārstāvji:
I.Renkvica – Rīgas domes pilsētas attīstības departaments

Sēdi vada: A.Kronbergs
Sēdi protokolē: K.Kukaine
Sēdi atklāj: 15.00

1.

Padomes 189. sēdes darba kārtība (Pielikums nr. 1.)

Padomes locekļiem nav iebildumu par sēdes darba kārtību.

2.

Padomes 190. sēde

Padome nolemj 190. sēdi sasaukt 3.oktobrī plkst. 15.00.

3.

LR Administratīvās apgabaltiesas iesniegums par pieaicināšanu lietā atzinuma sniegšanai

B.Mūrniece informē par LR Administratīvās apgabaltiesas vēstuli ar lūgumu sniegt argumentētu atzinumu par zemes gabala Rīgā, Matīsa ielā 60/62 / Avotu ielā 57/59 sadales ietekmi uz RVC kultūrvēsturisko vidi un aizsargājamām kultūrvēsturiskām vērtībām, un lūdz Padomei viedokli, kā rīkoties.

J.Dambis ierosina, ka VKPAI juristi varētu sagatavot īsu argumentāciju, balstoties uz normatīvajiem aktiem un jautājumu iekļaut nākamās sēdes darba kārtībā.

Par – 9: A.Kronbergs, J.Asaris, J.Dambis, I.Staša – Šaršūne, J.Zilgalvis, I.Tapiņa, V.Valgums, I.Purmale, D.Baltiņa
Pret – 0

Atturas – 0

Lēmums: lūgt VKPAI juristiem sagatavot argumentāciju atzinuma projektam. Atzinuma projektu izskatīt nākamajā Padomes sēdē.

4.

Rīgas vēsturiskā centra un tā aizsardzības zonas teritorijas plānojuma grozījumu 1. redakcija

Iesniedzējs: Rīgas domes Pilsētas attīstības departaments

I.Staša-Šaršūne informē, ka noslēgusies Rīgas vēsturiskā centra un tā aizsardzības zonas teritorijas plānojuma grozījumu 1. redakcijas sabiedriskā apspriešana. Saņemti atzinumi grozījumu uzlabošanai no nevalstiskajām organizācijām un valsts institūcijām. Rezultātā saņemti 62 iesniegumi ar 105 priekšlikumiem. Atteicas gan uz apbūves noteikumiem, gan uz plānojuma grafisko daļu. Aizskartās tēmas: papildinājumi ūdeņu un krastmalu izmantošanai, transporta jautājumi, kur uzsvars uz velotransporta attīstīšanu, autonovietņu ierobežošanu, arī pagalmu autostāvvietām, un kā regulēt auto skaitu centrā. Iebildumi saņemti par Dailes teātra priekšlaukuma attīstību, saņemti Līvu laukuma attīstības priekšlikumi. No UNESCO Latvijas nacionālās komisijas saņemts ierosinājums ieviest jaunas procedūras apbūves jautājumos, piemēram, ietekmes uz kultūras mantojumu novērtēšanu, par plānotās izmantošanas maiņas atteikšanu attiecībā uz skvēriem un laukumiem, iebildumi par būvju stāvu skaita samazināšanu Ķīpsalas D daļā (no iedzīvotājiem savukārt saņemts lūgums stāvu skaitu palielināt), iebildumi par 16 stāvu akcentu Klīversalā un 7-8 stāvu apbūvi Āgenskalna līcī. Saņemti VKPAI ierosinājumi kartogrāfiskā materiāla uzlabošanai, komunikāciju tīklu apsaimniekotāju ierosinājumi plānojumu papildināt ar informāciju par jau izbūvētiem tīkliem un papildinājumi apbūves noteikumos. Saskaņā ar Rīgas vēsturiskā centra aizsardzības un saglabāšanas likumu plānojumam ir nepieciešams VKPAI saskaņojums, kas nav saņemts, ņemot vērā iebildes. Tādēļ tiks strādāts uz iebilžu ievērtēšanu, saskaņojot ar VKPAI neskaidrās tēmas. Un UNESCO Latvijas nacionālās komisijas saņemts slēdziens, ka pirmā redakcija nosūtāma uz UNESCO Pasaules mantojuma komiteju. Bet pilsēta velētos pilnveidot šo redakciju atkārtotam atzinumam, ko laika grafiks paredz saskaņot līdz 2012.gada decembrim. Sabiedriskās apspriešanas rezultātu apkopojums nosūtīts Padomes locekļiem elektroniski (pielikums Nr.2).

A.Kronbergs aicina padomes locekļus izteikt kopējo viedokli par plānojumu kopumā, pieskaroties spilgtākajām detaļām, un no tā summēt Padomes kopīgo viedokli.

A.Kronbergs izsakās par **ūdēns un krastmalu izmantošanu**: tā ir jauna tēma plānojumā, un uzskatu, ka tas ir liels sasniegums, ir izstrādātas pietekami daudz skaidras nostādnes par ūdens attīstību līdzīgi kā citās pasaules pilsētās. Detalizēti izstrādāts noteikumu kopums, kas parādījis iespējas, devis stimulus izprast iespējas, kā var ūdensmalas un ūdens teritoriju attīstīt. Ir atsevišķas lietas, par kurām jāturpina diskutēt, piemēram, teritorija pret Vecrīgu starp Akmens un Vanšu tiltu. Nav izrunāts, kādēļ teritorijai Ū2-1 jāiestiepjas tik tālu upes vidū, kas ir sensitīva vieta. Vajadzīga diskusija par to, cik daudz un kas jādara šajā vietā krastmalā, jo šobrīd tā nav publiski interesanta vieta.

R.Bula norāda, ka būvju uz ūdens apjoma augstums 8m pret Vecrīgu ir diskutabls. Starp tiltiem tam ir jābūt zemākam, jo ienāk Vecrīgas panorāmā un aizsedz ūdens spoguli.

D.Baltiņa: rūpīgi jāizvērtē būvju uz ūdens ietekme. Piedāvātie risinājumi ir vērienīgi – daudzas vietas tie sakārto, bet citas pakļauj riskam no kultūrvēsturiskā mantojuma aizsardzības viedokļa, īpaši teritorijā starp abiem tiltiem. Tā ir vērienīga iejaukšanās pasaules mantojuma vietas saglabāšanā un tas būtu jāaskaņo ar UNESCO pasaules mantojuma centru. Būtu nepieciešams skaidrojums, ko mēs ar katru konkrēto vietu domājam, varbūt, ka pietiek tikai ar krastmalas sakārtošanu. Vai vispār ir nepieciešams būvēt uz ūdens, jo tas izmainīs panorāmas skatu. Paskaidrojuma raksta ir uzsvērts ūdens spogulis kā vērtība, tad tā tas būtu arī jāsaglabā.

I.Staša-Šaršūne: projektos paredzētas procedūras, kas noteiktu, kā var attīstīties teritorijas, jāizvērtē arī ainaviskā nozīme. Noteikumus var pastiprināt, bet jānorāda, ka runa ir par peldlīdzekļiem. Piekrīt, ka nepieciešams regulēt augstumu. Bet nepiekrīt, ka to izvietošana veidotu tik lielu ietekmi. Tas ir jāvērtē pie katra objekta attīstības, kad notiek konkursi.

I.Renkviča: mēs centāties procesus pielīdzināt būvniecības procesam objektiem, ko izvietojam akvatorijā. Tas nav vienīgais dokuments, kur nostiprināt nosacījumus un prasības. Daugavas ekspluatācijas noteikumi būtu detalizētāki. Plānojumā ir tikai arhitektoniskas prasības.

J.Dambis: Kuģi un laivas paralēli krastam ir Vecrīgas tradicionālais skats. Arī citur Eiropā laivas padara ūdens ainavu bagātīgāku. Bet ir liela atšķirība - laivas vai peldošas būves, vienalga kādā izskatā, ir jābūt uzmanīgiem. Ja jahta pietauvojas ir cita situācija, nekā ja uz debarkadera tiek atvilkta būve, tiek izvietota ilglaicīgi, tad sablīvējas līdzīgu būvju apjoms, un maina ainavu. Tā vide var kļūt nepievilcīga un no tā ir jāizvairās. Ja vēlamies, lai laivas parādītos krastmalas ainavā, ir jāatrisina pietauvošanās un izkāpšanas iespēja un ir jābūt kvalitatīvai videi, saprātīgi sabalansētai. Var veidot nelielas peldošas būves jahtu un mazizmēra kuģu apkalpei. Jāsaprot, ka Daugavas ūdenslīmenis mainās, tas nozīmē, ka būs nepieciešams izvietot pontonus. Inspekcija vienmēr ir paudusi nostāju, ka pietauvošanās un izkāpšanas iespējai pie Vecrīgas ir jābūt. Šī brīža situācija to nepieļauj.

I.Staša-Šaršūne piekrīt, ka jāpārskata apzīmējumi, kur var rasties pārpratumi. Ir jāregulē platības un apjomi kafejnīcām uz ūdens, lai neveidojas lieli objekti. Nepiekrīt, ka uz ūdens un krastmalās neko nevajadzētu darīt. Jau tagad var izvietot laivu pietātnes visā krastmalas garumā. Tās ir pietātnes kā pieturvietas, bet ne ostas.

1. Padome vienojas lūgt plānojumā precizēt nosacījumus Ū2-1 teritorijai starp Akmens un Vanšu tiltu, uzsverot vietas īpašo nozīmi RVC panorāmā.

A.Kronbergs vērs uzmanību uz **Rīgas Pasažieru ostas un tai piegulošo teritoriju attīstību**. Ir jārisina jautājums par pasažieru nokļūšanu līdz pilsētas centram. Tas ir pilsētas „vārtu” jautājums, kas nav skaidri atrisināts.

I.Staša-Šaršūne: plānojuma grozījumi neko nemaina, jo jau ar spēkā esošo plānojumu ir lielas izmaiņas salīdzinot ar esošo situāciju. Ir arī izstrādāts detālplānojums. Plānojuma jautājums ir ielu struktūra, sarkanās līnijas, bet plānojums nevar iedziļināties detalizētāk. Tas ir vairāk stratēģisks jautājums.

A.Kronbergs tomēr uztur spēkā šo jautājumu, jo nav skaidra vīzija vietas attīstībai.

I.Purmale iesaka to ņemt vērā un iestrādāt stratēģijā.

R.Bula aicina risinājumus iestrādāt publiskās ārtelpas tematiskajā kartē.

D.Baltiņa vēlreiz vērs uzmanību uz teritoriju Ū2-6 Daugavas kreisajā krastā, kur iepriekšējā Padomes sēdē tika ieteikts neveidot kruīza kuģa termināli: Jāskata abi krasti kopā un uz to, kā tie sasaucas.

I.Staša-Šaršūne skaidro, ka attiecībā uz kruīza kuģu pietātni pie CD dambja, VKPAI ir lūgusi precizēt un neieklaut pietātnē iespēju pietauvoties kruīza kuģiem.

A.Kronbergs aicina diskutēt par **publiskas ārtelpas struktūras un satiksmes risinājumiem**. Vai plānojuma grozījumos ņemta vērā velotransporta izmantošanas intensitātes pieaugums? Vai izmanto pasāžas caur kvartāliem. Ir nepieciešams arī skaidrs stratēģiskais plāns publiskām ārtelpām.

I.Staša-Šaršūne: attiecībā uz velotransportu, plānā jau līdz šim ir plānots blīvs velotīkls centra daļā. Grozījumos tas nav papildināts, tikai Skanstes rajonā, kur izstrādāta jauna transporta organizācija. Ir satiksmes infrastruktūras attīstības plāns. Arī ielu šķērsprofilos ir vieta atvēlēta velotransportam. Ir saņemti pārmetumi, ka nav vienota un saprotama publiskās ārtelpas plāna. Ir iecere par savietota tematiskā plāna izstrādi. Bet tas nebūs ar šiem grozījumiem.

J.Dambis: Inspekcija organizēja diskusiju par velotransportu pilsētu vēsturiskos centros, tika norādīts, ka labai satiksmei nepieciešami ceļi un velostāvvietas. Tās var noregulēt ar plānojumu un apbūves noteikumiem. Piemēram, lai būtu pie sabiedriskiem objektiem un nozīmīgām vietām. Transporta sistēmā primārajam ir jābūt gājējam, tad velo un moto transportam, tad sabiedriskajam transportam un tikai pēc tam privātajam autotransportam. Visai sistēmai vajadzētu būt savstarpēji saskaņotai. Plānojuma ievaddaļā būtu jānodod signāls, kā plāno veicināt tā vai cita transporta atrašanos Rīgas vēsturiskajā centrā.

I.Staša-Šaršūne: ir saņemti ierosinājumi pārskatīt velonovietņu skaitu. Papildināsim noteikumus, lai būtu pilsētā lielāks novietņu skaits. Autonovietņu skaitu grozījumos nav paredzēts palielināt, tikai atsevišķās vietās zem jaunveidojamiem parkiem. Autostāvvietu problēmu var risināt uz Rīgas vēsturiskā centra aizsardzības zonas bāzes. Tas, kā tiek regulēta transporta iebraukšana centrā, ir stratēģisks jautājums.

V.Valgums norāda, ka apbūves noteikumos pastāv pretruna attiecībā uz parametriem par iebrauktuvēm pagalmos. Vēsturisko pagalmu parametri neatbilst ugunsdrošības prasībām. Jāpanāk kompromiss.

- 2. Padome lūdz nākošajā plānošanas periodā izstrādāt vienotu zaļās struktūras, gājēju un vieglā transporta (velo, moto) struktūru un to skaidrot, ievērtējot nepieciešamību pēc velonovietnēm, gājēju pārvietošanās drošumu uc.**

A.Kronbergs aicina izteikties, kurām vēsturiskā centra daļām būtu nepieciešama tematisko karšu izstrāde. Iesakam Centrālās dzelzceļa stacijas areālam, jo nav skaidrības par šīs teritorijas nākotnes attīstību. Būtu nepieciešams lokālplānojums.

I.Staša-Šaršūne iesaka arī Skanstes rajonam izstrādāt lokālplānojumu.

- 3. Padome iesaka izstrādāt lokālplānojumus Skanstes rajonam un Centrālās dzelzceļa stacijas areālam, teritorijā līdz Daugavai un no Vecrīgas līdz Centrālajam tīrumam.**

A.Kronbergs atgādina, ka bija iebildumi par apbūves augstumiem Ķīpsalas D galā.

I.Staša-Šaršūne informē, ka ir bijuši iesniegumi par augstuma izmaiņām atsevišķās vietās. Tās tiks izvērtētas, bet nepārsniegs augstumus, kas bija iestrādāti spēkā esošajā Ķīpsalas detālplānojumā.

D.Baltiņa: pēdējais UNESCO pasaules mantojuma komitejas lēmums bija 2009.gadā ar lūgumu turpināt strādāt pie Ķīpsalas D gala augstbūvēm. 2011.gadā tika saņemts ICOMOS ekspertu izvērtējums, kur eksperti informēja, ka saredz uzlabojumus Daugavas kreisā krasta silueta attīstības koncepcijā, bet aicināja turpināt atvirzīt augstbūves no ūdens teritorijas.

J.Dambis atstāsta vēsturi sadarbībai ar UNESCO, kur 2003.gadā starptautiskie eksperti tika iepazīstināti ar Ķīpsalas detālplānojumu un lūdza to turpmāk konsekventi ievērot.

A.Kronbergs un **I.Staša-Šaršūne** uzskata, ka plānojuma grozījumos ir ievērtētas ICOMOS 2011.gada rekomendācijas.

D.Baltiņa informē, ka plānojuma grozījumu izvērtēšanas laikā ir sazinājusies ar UNESCO Pasaules mantojuma centru. Viņu rekomendācija ir plānojuma grozījumus saskaņot ar Pasaules mantojuma centru pirms tiek pieņemts saistošs lēmums. Tātad ir jānosūta dokumenta gala versija. ICOMOS ekspertu vērtējums iespējams 2-3 mēnešu laikā.

- 4. Padome pieņem zināšanai, ka ICOMOS ekspertu 2011.gadā sniegtās rekomendācijas attiecībā uz Daugavas kreisā krasta attīstību ir izpildītas plānojuma grozījumos. Padome piekrīt dokumenta gala versijas nosūtīšanai izvērtēšanai UNESCO Pasaules mantojuma centram.**

A.Kronbergs norāda, ka ir bijuši iebildumi par arhitektonisko akcentu līdz 16 stāviem **Klīversalā**.

I.Staša-Šaršūne informē, ka akcents iestrādāts saskaņā ar konkursa rezultātā tapušo objektu, kas transformējies.

J.Dambis: uzskatu, ka šajā vietā nav nepieciešams vertikāls akcents. Akcenti vēsturiski ir izveidojušies Ķīpsalas D galā, kontrastam ideāli šajā teritorijā būtu zema apbūve, jo tālāk ir Nacionālā bibliotēka kā akcents un nākotnē koncertzāle. Neredzu pamatojumu no silueta veidošanas viedokļa. Savā atzinumā Inspekcija ir izteikusi bažas par Klīversalā plānoto vertikālo akcentu augstumā, kas šajā teritorijā rada jaunu paaugstinātas apbūves precedentu, un norāda, ka tas būtu pieļaujams tikai, ja nepieciešams no arhitektūras kvalitātes viedokļa publiskās telpas kopējam vizuālam tēlam, izvēlēts arhitektūras ideju konkursa rezultātā, ja konkursa rezultāti tiek atbalstīti visās uzraugošās institūcijās pēc *consensus* principa, projektētā būve ietver sabiedriski nozīmīgu funkciju un būvprojekts tiek realizēts pēdējā kvartāla attīstības fāzē. To būtu nepieciešams iestrādāt noteikumos.

V.Valgums: pievienojos viedoklim, jo jebkurš akcents Klīversalā pazemina Ķīpsalas akcentu nozīmību.

V.Valgums atstāj sēdi.

D.Baltiņa: ierosinu apbūves veidošanas noteikumos norādīt zemāku apbūvi 6 līdz 7 stāvus ar nosacījumu - ja vēlas vairāk stāvu, tad tikai pēc *consensus* principa. UNESCO Latvijas nacionālā komisija iebilda arī par 8-9 stāvu apbūvi pie ieejas Āgenskalna līcī.

I.Staša-Šaršūne piekrīt, ka nav nepieciešamība norādīt maksimālo stāvu skaitu līdz 16 stāviem. Šobrīd ir izstrādāta tikai pilsētbūvnieciskā ideja. Ieteiktu nenorādīt konkrētu akcenta vietu, bet atrunāt, pie kādiem nosacījumiem ir iespējas to radīt un cik augstu. Būtu nepieciešams šo jautājumu izdiskutēt ar konkursā uzvarējušās idejas autoru. Tad plānojumā varētu norādīt uz teritoriju attīstības priekšnoteikumiem un iestrādāt konkursa darba pamatideju.

- 5. Padome aicina Klīversalā nenorādīt konkrētu vertikālā akcenta vietu un augstumu, bet apbūves veidošanas noteikumos iestrādāt nosacījumu, ka vertikāls akcents būtu pieļaujams kā kvalitatīvs mūsdienu arhitektūras pienesums, izvēlēts arhitektūras ideju konkursa rezultātā, ja konkursa rezultāti tiek atbalstīti visās uzraugošās institūcijās pēc consensus principa, projektētā būve ietver sabiedriski nozīmīgu funkciju un būvprojekts tiek realizēts pēdējā kvartāla attīstības fāzē.**

A.Kronbergs norāda uz iepriekšējām diskusijām par plānojumā ietvertajiem 32 apbūves teritoriju fragmentiem ar atšķirīgiem apbūves noteikumiem.

I.Staša-Šaršūne norāda, ka saņemts VKPAI atzinums ar aicinājumu panākt pārejas periodu, kad teritorijas tiek pārvērtētas un mainīts to statuss.

J.Dambis: Inspekcija savā atzinumā aicina plānojumā izdalīt *teritoriju fragmentus ar atšķirīgajiem apbūves noteikumiem* uzskatīt kā pārejas perioda risinājumu, kas pēc apbūves kultūrvēsturiskās vērtības noteikšanas nomaināms pret valsts aizsargājama kultūras pieminekļa statusu vai arī atceļams, piemērojot apbūves fragmentam kopējos RVC teritorijas izmantošanas un apbūves noteikumus. Ierosinājumam par konkrētu teritoriju iekļaušanu pieminekļu sarakstā būtu jānāk no pilsētas puses, tas atvieglotu procedūru.

- 6. Padome atbalsta VKPAI viedokli.**

J.Dambis ierosina diskusiju par **pilsētas plānojuma struktūru:** Rīgas vēsturiskajā centrā ir pārāk daudz neapbūvētu vēsturisko ēku vietu, kas bieži tiek pārveidotas par autostāvvietām, un tas kaitē kultūrvēsturiskai videi. Jānodala vietas, kur vēsturiski bijusi apbūve, bet šobrīd ir izveidojusies sociāli atzīta un kvalitatīva

publiskā ārtelpa (kā, piemēram, Līvu un Doma laukums), un nejausi radušās vietas – ko ar tām darīt? Ir skaidri jāpasaka, vai mēs vēlamies tās redzēt atkal apbūvētas vai atstāt neapbūvētas. Neapbūvēšanas gadījumā tām jāpāriet pilsētas īpašumā kvalitatīvas publiskās ārtelpas veidošanai. Pilsētas plānojuma struktūras atjaunošanas ziņā, dodu priekšroku nejausi izveidojušos un nesakārtotu vietu apbūvēšanai. Viduslaiku pilsētas sajūta Vecrīgā vairākās vietās ir izirusi. Ir neskaidri risinājumi, piemēram, zemes gabalā pie Minsterejas ielas – agrāk ir bijusi 3 stāvu apbūve, bet šobrīd plānā paredzēts veidot neapbūvētu ārtelpu.

A.Kronbergs kā otru piemēru min zemesgabalus ap Rīgas Sv. Pētera baznīcu.

I.Staša-Šaršūne: plānojuma grozījumos ir skarts jautājums par pilsētas plānojuma struktūras sakārtošanu, bet ir saņemti dažādi pretēji viedokļi. Ne vienmēr neapbūvētā telpa ir kvalitatīva publiskai lietošanai.

I.Purmale: no Padomes mēs vēlētos sagaidīt principus, pēc kādiem varētu vērtēt viedokļus.

D.Baltiņa: attiecībā uz plānojuma struktūras atgriešanu vēsturiskajā izskatā, būtu jāvērtē, vai skvēru apbūvēšana ir atbilstoša sabiedriskajām interesēm. No sabiedrības nav spiediena, ka trūktu dzīves telpas, drīzāk trūkst publiskās ārtelpas. Uzskatu, ka nav jāsteidzina process un jāturpina diskusija ne tikai arhitektu vidē, bet arī ar citu nozaru pārstāvjiem.

J.Asaris atstāj sēdi.

J.Dambis: nepieciešami vienoti principi arhitektoniski telpiskās vides attīstībā un tad jāvērtē konkrētie apstākļi. Pasaulē ir sastopama pieeja, kas Rīgā nekad nav īstenota, kad telpiskās vides attīstība tiek apstādināta. Katrs laikmets Rīgas vēsturiskajā centrā ir atstājis savu seju, tādēļ Rīga nekad nebūs sastingusi. Vēsturiskās apbūves iztrūkumi rada telpisku nepilnību. Savukārt, vietām, kuras nolemts atstāt kā publisko ārtelpu, ir jābūt pašvaldības vai valsts īpašumā, lai organizētu un uzturētu telpu publisku. Rīgā bieži šis pārvaldības princips nedarbojas, jo plānotāju vīzija nesaskan ar pilsētas īpašumu departamenta vai satiksmes departamenta redzējumu un līdz ar to nedarbojas plāna īstenošanā dzīvē.

I.Staša-Šaršūne informē, ka Rīgas vēsturiskā centra teritorijā šādas tukšās vietas plānojuma struktūrā ir aptuveni deviņas un ierosina, veikt teritoriju sociālekonomisko izvērtējumu, novērtējot ieguvumus pilsētai no šo teritoriju atpirkšanas vai apbūves. Par plānojuma grozījumos skvēru transformēšanu apbūvei iebildes netika saņemtas, izņemot par teritoriju pie Dailes teātra, kur tika saņemtas iebildes arī no institūcijām.

I.Purmale ierosina un lūdz rast iespēju par minētajām RVC vietām rīkot atsevišķu diskusiju, lai vienotos par kopīgiem principiem. Iesaka veikt pilotgājieni ar vienu no transformēšanai paredzētajiem skvēriem, kura laikā iegūtu idejas tā attīstībai un saņemtu sabiedrības viedokli.

7. Padome uzskata, ka par vēsturisko apbūvi zaudējušajām vietām RVC, kuru attīstība tiek skarta plānojuma grozījumos, nepieciešama papildus diskusija, lai vienotos par pamatprincipiem to iespējamās attīstības izvērtēšanai.

Padome vienojas kopīgā atzinumā ietvert sekojošas tēzes un atzinuma projektu izskatīt nākamajā Padomes sēdē:

1. lūgt plānojumā precizēt nosacījumus Ū2-1 teritorijai starp Akmens un Vanšu tiltu, uzsverot vietas īpašo nozīmi RVC panorāmā;
2. aicināt nākošajā plānošanas periodā izstrādāt vienotu zaļās struktūras, gājēju un vieglā transporta (velo, moto) struktūru un to skaidrot, ievērtējot nepieciešamību pēc velonovietnēm, gājēju pārvietošanās drošumu u.c. aspektus;

3. ieteikt izstrādāt lokālplānojumus Skanstes rajonam un Centrālās dzelzceļa stacijas areālam, teritorijā līdz Daugavai un no Vecrīgas līdz Centrālajam tirgum;
4. aicināt Klīversalā nenorādīt konkrētu vertikālā akcenta vietu un augstumu, bet apbūves veidošanas noteikumos iestrādāt nosacījumu, ka vertikāls akcents kā izņēmums būtu pieļaujams, ja tas nepieciešams no kvalitatīvas mūsdienu arhitektūras un ainavas apsvērumiem, izvēlēts arhitektūras ideju konkursa rezultātā, ar nosacījumi, ka konkursa rezultāti tiek atbalstīti visās uzraugošās institūcijās pēc *consensus* principa, projektētā būve ietver sabiedriski nozīmīgu funkciju un būvprojekts tiek realizēts pēdējā kvartāla attīstības fāzē;
5. aicina plānojumā izdalīt *teritoriju fragmentus ar atšķirīgajiem apbūves noteikumiem* uzskatīt kā pārejas perioda risinājumu, kas pēc apbūves kultūrvēsturiskās vērtības noteikšanas nomaināms pret valsts aizsargājama kultūras pieminekļa statusu vai arī atceļams, piemērojot apbūves fragmentam kopējos RVC teritorijas izmantošanas un apbūves noteikumus;
6. uzskata, ka par vēsturisko apbūvi zaudējušajām vietām RVC, kuru attīstība tiek skarta plānojuma grozījumos, nepieciešama papildus diskusija, lai vienotos par pamatprincipiem to iespējamās attīstības izvērtēšanai;
7. pieņemt zināšanai, ka ICOMOS ekspertu 2011.gadā sniegtās rekomendācijas attiecībā uz Daugavas kreisā krasta attīstību ir izpildītas plānojuma grozījumos un piekrist dokumenta gala versijas nosūtīšanai izvērtēšanai UNESCO Pasaules mantojuma centram.

Sēdi slēdz 18.00

Sēdi vadīja:

A.Kronbergs

Sēdē piedalījās:

J. Asaris

D.Baltiņa

J.Dambis

G.Princis

J. Zilgalvis

I.Staša – Šaršūne

I.Tapiņa

Protokolēja: K.Kukaine